

ΕΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΔΩΔΟΓΙΚΗ

Δ.Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Γ. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 21 του Τούγκη 1908 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Οίκονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ 160

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΝΟ ΦΥΛΛΟ:

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗΣ. Κάτω ή σπραγωστία!

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ. Σκιάς Γροθίες (συνίχεια).

ΕΙΡΗΝΗ Α. ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ. Μὲ τὸ ἕδιο νόμισμα.

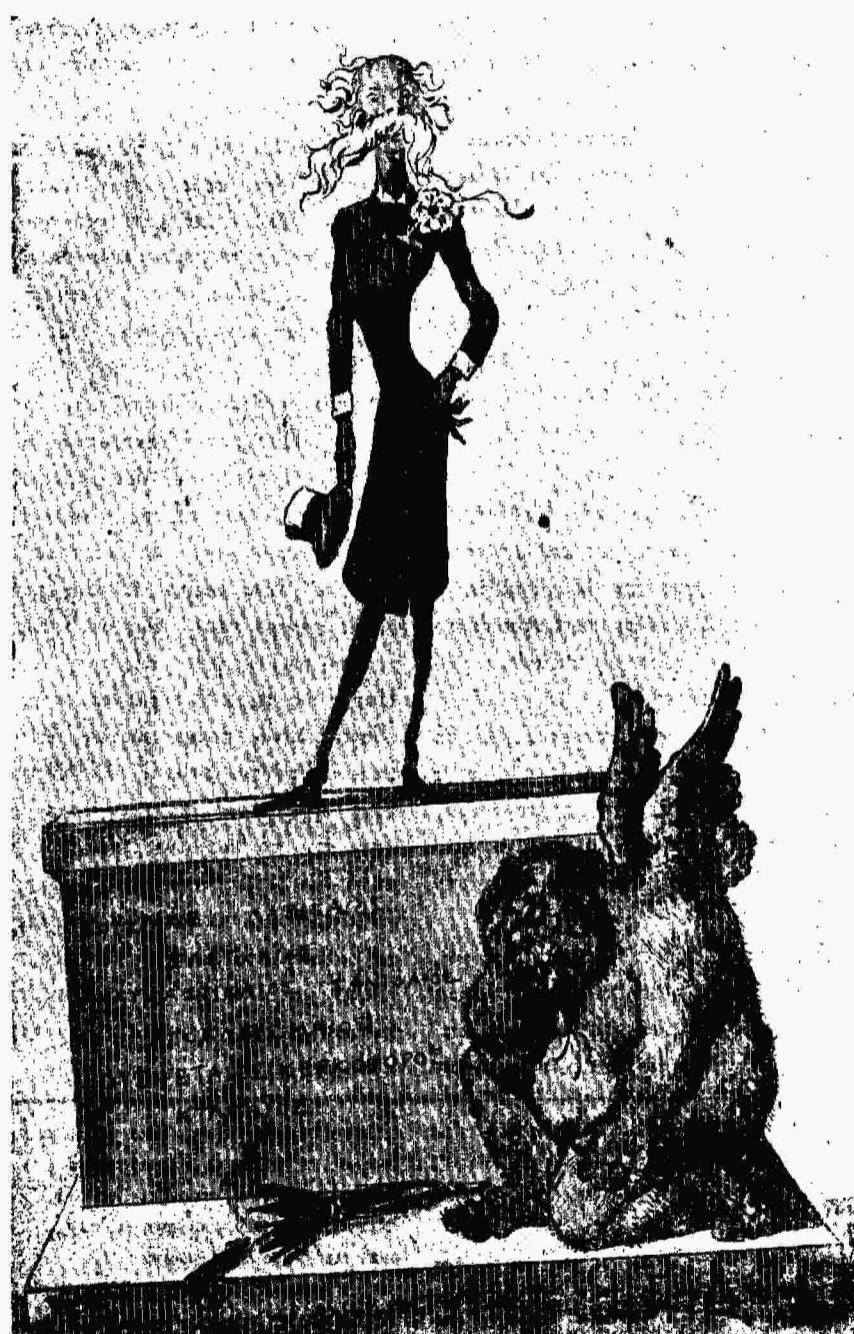
ΣΠΗΛΑΙΟΣ ΑΝΘΙΑΣ. Ο γρόφιος ἄγθωπος.

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗΣ. Εγα σινατάνημα (υετάριο. Ιντας Γαργάλων).

ΑΙΓ. Μ. ΜΠΑΛΗΣ Τὸ λεκαπετίδβρυοντο. ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Λέανδρος Παλαιώς. Α. Σ. Βραντάς. Ρόμπος Φιλέριος.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΜΑΤΑ.—ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ.

ΝΤΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ

ΚΑΤΩ Η ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΑ!

'Αγαπητὲ Νοῦμᾶ,

Θά παρατήρητε, πιστεύω, κ' ἐπί, πῶ; κάπου κάπου, παραπεμένα προσάλλουντες στὰ ωμένα ίντυπα καὶ κάτι μαργαριτάρια π' ἀξίῃς νὰ τὰ χαροῦντες δλοι, μὰ πῶς τὰ τέτια, ἵν δημοσιευτοῦντες σ' ἔρημεριδά, δὲν καταδέχουνται νὰ τὰ ξανατυπώσουν εἰ ἄλλες ἐξημερώδες—τυπώνουν δημος καταδεχτικώτατα ἀπ' δικούδηποτε παραμύθια τῆς Χαλιμᾶς δ, τι λογής θὲς καὶ τὰ ξεράσματα τῆς Βουλῆς τῆς άδουλῆς καὶ κάθε ἄλλου κλεφτοχομεῖου—κι ἵν δημοσιευτοῦντες σὲ βιβλίο, ἀλλοίσμονο στὸν ἔκδοτη του, που δὲν είχε τόσο μιαλὸ διύλογημένος νὰ βγάλῃ ρυλλάδες ἐγκεκριμένας υπὸ τοῦ 'Τριπολεμείου—γιὰ νὰ ἀποκούπιστον τὰ ρωμιόπουλα,—παρὰ δημοσιεύει πράματα που δὲν περνοῦντες στὴν 'Αδδηριτιάλ Θίλησ κάπνιος Καρυοφύλλης νὰ τυπώῃ τὸ Χρυσόστομο καὶ θαρρῶ πῶς κατάτησε στὰ ύστερα νὰ ζητικανέύῃ. Ήρθε ἀπὸ τὴν Γερμανία ἐ Μπάρτ νὰ κάνῃ τὸν ἔκδοτη στὸν τόπο μας καὶ τὴν ἔπαθε χιώτικα μὲ τὸ 'Εγκυλοπαιδικὸ Λεκικὸ καὶ μ' δ, τι ἄλλο διαλεχτὸ ἔγγαλε. Καὶ σὰν πότα τέτια νάγιναν ἀραγεῖ!

Ἐσύ ἔλπιζω νὰ μήν ἔχεις τὴν ἀκαταδέξια τῶν συναδέρφων σου καὶ νὰ θές νὰ δελχηγεῖς, δπου, κι ἂν τὰ βλέπης, τὰ δμορφά λέγια καὶ πράματα. Γ' αὐτὸν σου στελνω κουτσογραμμένο στὴ γλώσσα μας τὸ ἄρθρο τοῦτο τοῦ Τολστού, δημοσιεύεται στὸ σ' Αστυν τὸ ζειμῶν μέσα.

* Άλλη ἔφημερίδα καμμικά δὲν τὸ δημοσιεύει τότες, δημοσιεύει τὸ τώρα ἐσὺ καὶ δὲν πειράζεις πῶς πέρασαν μερικοὶ μήνες.

Γειά σου
Α. Π.

Μιὰ ρούστικη παροιμία λέει: «Μπορεῖς νὰ μήν ἀκούσῃς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, μὰ θάκουσῃς τὸ γαϊδουροτόμαρο», δηλαδὴ τὸ τούμπανο. Αὐτὴ ή παροιμία στὴν ἐποχή μας καλοται-

ριάζει σ' δισούς δεχτήκαντες τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ μεταμορφωμένη ἀπὸ τοὺς παπάδες. Οἱ ἀνθρώποι που δὲ δεχτήκαντες τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ στὴν οὐσία της, ἔχουν νὰ ὑπακούσουν στὸ ταῦμπανο. Μόνο ἓνα πράμα μπορεῖ νὰ τοὺς λευτερώσῃ ἀπὸ τὸ τούμπανο: ἡ ἀληθινὴ τοῦ Χριστοῦ διδαχὴ.

Τοῦ κάκου οἱ εὐρωπαίκοι λαοὶ ἐργάζουνται νὰ βάλλουν σ' ἐνέργεια τοὺς νέους τύπους τῆς ζωῆς, που πολὺν καιρὸ τώρα βρίσκει σωστοὺς ἢ συνειδητοὺς τους.

Πάντα τὴν ζωὴν τὴν διευθύνει ὁ χριστιανός βάρβαρος δεσποτισμός, κ' οἱ νέες ἰδίες γιὰ τὴν ζωὴν δχι μόνο οἱ ἰδίες δὲν πραγματοποιοῦνται, μὰ κι ἄλλες παλιές, που ἀπὸ καιρὸ ἡ ἀνθρώπινη συνείδηση τὶς πέταξε, δημος τὴν σκλαβιά, τὸ κέρδος ἀπὸ τὴν ράχη τὰλλουντο, τὸ μαρτύριο τὸ τοὺς πολέμους, μᾶς ἔναναριτεύονταν δλοένα σκληρότερες.

Κ' ἡ ἀφρυδὴ εἶναι ποὺ δὲν ὑπάρχει ἐνας καθο-